

Punkter er ringere. Jeg kunde nævne som den anden Grund den, at det er gaaet saaledes med dette Forslag, at hver Gang vi have faaet det, er det blevet ringere og ringere. Ethvert Kompromis, der er lavet om denne Sag, har gjort Forslaget ringere. Derfor kunde man maaske med nogen Ret anbefale sine Parti- og Meningsfæller at stemme for Forslaget, da det sikkert bliver daarliger til næste Aar, hvis vi ikke faa det vedtaget i Aar. Jeg vil imidlertid sige til mine Parti- og Meningsfæller, at efter min Formening bør de ikke stemme for Forslaget, de bør afholde sig fra at stemme. Vi bør ikke have noget Ansvar for det, Folketinget her vedtager. Det Forslag er i Virkeligheden saa langt fra at være, hvad Venstre har ønsket, at jeg synes, det korrekte Standpunkt for mig og mit Parti er, at vi sige: Vi ville ikke bære noget Ansvar for, hvad her bliver vedtaget.

Jeg vil sige til den ærede Ordfører, at har han sin store Del af Æren for, hvad her bliver gennemført, har han tillige sin store Del af Ansvar for det. Jeg personlig nærer den største Agtelse for den ærede Ordfører. Jeg agter hans Retsindighed. Den ærede Ordfører vil maaske synes, at det er noget lidt at fremhæve, men det er dog en Egenskab, som bør være i høj Kurs i disse Tider. Jeg beundrer ogsaa den ærede Ordførers Klogskab og Indsigt, det er ogsaa Egenskaber, som have deres Værdi i vore Dage. Men jeg vil sige til den ærede Ordfører, at naar han ikke alene i denne Sag, men ogsaa i adskillige andre, i den senere Tid har staaet saaledes, at han kunde raade over, ad hvilke Veje Demokratiets Fremtid skulde gaa; naar den ærede Ordfører har haft det i sin Haand i den senere Tid baade i denne og andre Sager at kunne fjerne gammel og ny Uretfærdighed, tror jeg ikke, den ærede Ordfører rigtig har kendt sin Besørgelsestid. Han har adskillige Gange efter min Mening forsømt at gøre, hvad han skulde gøre, fordi han maaske var den eneste Mand i den danske Rigsdag, der kunde gøre det.

Jeg skal slutte med at citere blot et Par Sætninger af den Artikel, som Venstres gamle Ordfører i Toldsager, Groserer Peschcke Køedt har skrevet. Jeg tror, der ligger nogen Vægt paa, hvad den Mand skriver i dette Øjeblik, fordi han paa andre Punkter staaer Regeringspartiet overmaade nær, fordi den Mand sikkert i Øjeblikket nødig ser nogen anden Regering end den nuværende, fordi den Mand i sin Tid gav Venstre reformpartiet sit Navn.

De Ord, den Mand bruger om Toldspørgsmaalet, ere af den Art, at de nok ville finde Genlyd Landet over. Han siger bl. a., at aldrig har Venstre haft bedre Kort paa Haanden til Gennemførelse af en med Demokratiets Fordringer stemmende frihandlensk Toldlov. Aldrig har man i dansk Politik set et Sidestykke til Opgivelse af faste finansielle Standpunkter, som Venstre nu har gjort sig skyldigt i. „Som Læseren vil se, fordømmer Venstres af Neergaard og Madsen-Mygdal undertegnede Betænkning i Toldkommissionen det Forlig, Ministeriet Christensen nu er gaaet med til, i Ord, der virke som rammende Hammer-slag. Vi have aldrig oplevet en lignende Svigning til Højre i dansk Politik“. Jeg tror, det er Ord, som ville finde Genklang Landet over.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne. De optages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4.

Mødet genoptoges Kl. 7.

Dinesen: Hvis jeg derved havde opnaaet, at der var blevet Afstemning over den foreliggende Sag i Formiddagsmødet, vilde jeg have frafaldet Ordet, men da Sagen alligevel gaar over til fortsat Behandling i Aftenmødet, har jeg ment at burde fastholde det. De Bemærkninger, jeg skal gøre, skulle ikke strække sig langt, men jeg mener dog under Henvi-sning til den Stilling, jeg gennem mange Aar har indtaget til denne Sag, at jeg skylder bl. a. ogsaa mig selv at gøre nogle Bemærkninger.

Mit Standpunkt til Sagen vil blive dette, at jeg stemmer for Lovforslagets endelige Vedtagelse, men dermed vil jeg ikke have angivet, at det tilfredsstillende mig i alle Henseender. Ærede Medlemmer, som have lagt Mærke til de Udtalelser, jeg i de sidste Par Aar har fremsat her i Tinget, ville erindre, at jeg navnlig har søgt at udtale mig for, at man tog et større Hensyn til Haandværket og de smaa Industrier, end der var taget ved det af den afdøde Finansminister forelagte Lov-